

sede ponatiskovale v svojem listu, da pošteni ljudje, naj so Slovenci ali Nemci, sami sodijo: je li tudi človeku s polževo krvjo mogoče brez ugovora trpeti taci psovek, in kdo je kriv neprenehane hujskanja in nemira. Po pravici res pravi „Danica“: „Ko se drugod kak ravs in kavs zgodi, povedó enkrat ali dvakrat v kakem časniku, pa je mir besedi; pri nas pa imamo taci „kranjskih“ rojakov, ki jim njih lastna dežela ni nikoli dosti ogrjena in umazana v očeh tujstva.“ — Berite tedaj, katerih se tiče, kar dunajski časnik „Reib-eisen“ v svojem poslednjem listu piše, in sodite sami: je li bolj neumno to, kar zveči o „neukrainerisch“ in „altkrainerisch“, ali pa bolj nesramno in razžaljivo to, kar piše o posamnih osebah in duhovnih. Na-te ga celega:

„Neukrainerische Schmerzen. Man möchte aus der Haut fahren, wenn man liest, dass in Krain einige hundert Kapläne und Studenten, die zufällig neu-krainerisch lesen können, sich als mit Bleiweis-Salbe geschmierte Tomanier zu einem slavischen Volksstamm aufblähen und es richtig so weit gebracht haben, dass Deutsche lieber auswandern, als dass sie sich den Rohheiten dieses Kulturvolkes mit den Knie-Gatjen ferner aussetzen, und dass ein Schmerzenschrei der Bürger Laibachs bereits nach Wien drang, welcher kurz gefasst lautet: „Wir halten's nicht mehr aus!“

Zur Zeit, als Schreiber dieses, ein gebürtiger Kroat, in Warasdin und Agram studirte, gaben die Studenten aus Krain das Stichblatt ab, und es hiess allgemein, sie kämen nach Kroatien, nicht um zu studiren, sondern um reden zu lernen, was in Krain nicht möglich sei! Damit wollte man die Mangelhaftigkeit des krainerischen Jargons bezeichnen, welcher damals in Kroatien allgemein verspottet wurde, und heute wollen die Herren Bleiweis und Costa die Welt glauben machen, es gäbe eine krainerische Sprache, Literatur und ein detto Volk! Ob die Majorität der Geistlichen in Krain, des Neukrainerischen orthographisch und grammatisch mächtig sind, das ist mehr als zweifelhaft, Thatsache aber ist, dass die Mehrheit des Volkes davon keine Idee hat, und dass jene, die früher altkrainerisch lesen konnten, dies vergessen und das Neukrainerische nicht gelernt haben. Wir geben dem Herrn Minister des Innern den klugen Rath, der demnächst stattfindenden Konskription in ganz Krain eine unparteiische Sprachprüfungs-Kommission beizugeben und bei allen Knaben, Jünglingen und Männern eine eigene Rubrik anzulegen, in welcher genau auszuweisen wäre, ob Einer neu- oder altkrainerisch sprechen, lesen oder schreiben, oder ob er gar nichts kann. Durch diese Rubrik wird der ganze Bleiweis-Costa'sche Schwindel statistisch aufgedeckt werden und das Ministerium kann dann unter die Bande treten und fürchterliche Musterung halten. — Das erste beste Kloster im Lande wird geräumig genug sein, die ganzen Neukrainer zu beherbergen, man versorge sie dann, entziehe ihnen jedoch, das ist die Hauptsache, den Wein, das wird die krainerischen Kapläne kuriren, und wir wetten Hundert gegen Eins, sie selbst jagen noch den Bleiweis aus dem Lande! — Wir kennen unsere Pappenheimer.“

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. Velika borba o finančnih predlogih v zbornici poslancev je večidel končan. Kar ni še rešeno, pride menda danes do konca. Skeneov predlog, da se na obligacijne kupone naloži davek

z 25 od sto, je padel z 114 glasovi zoper 46; zmagal je predlog manjšine, kateri kuponom naklada davek le 20 odstotkov. Ministerstva predsednik je žugal državnemu zboru, da ministerstvo odstopi, ako se sprejme Skeneov predlog, o katerem je šel izprva glas, da bode imel večino zborovo za-se. Tako je zopet glasoviti pregovor: „sila kola lomi“ nadvladal zbornico. Sicer pa je padel tudi ministerski predlog, kateri je zahteval davek na premoženje. Tega tedaj za zdaj ne bode. Ker pa zdaj, čeravno se prodajo nektera državna posestva, državna kasa nima za letošnje stroške dovolj dohodkov, zato je zbornica zahtevala, naj jej ministerstvo brž predloži nasvet, po kateri davkovski poti da se dobi to, kar letos primanjkuje, — potem pa tudi nasvetuje, kaj in kako za prihodnja leta. Po takem je pričakovati kakih davkov. Ali se pa bode po vsem tem, dokler se ne vpelje prvi pogoj modrega gospodarstva — varčnost — šparati — zdatno pomagalo revnemu stanju naših denarnih zadev, to bode prihodnost učila, kakor tudi to, ali se bode spolnovala v zbornici izrečena obljuba, da se kuponski davek ne bode več povšal. V preljudi naši Avstriji se je že toliko obljubilo „za večne čase“, o čemur pa že danes ni sledu ne tiru, da res ni čuda, da je nevernih Tomažev toliko.

— Še ni gotovo, da se 15. avgusta skličejo deželni zbori; čujejo se glasi, da še le meseca novembra, ker se neki državnemu zboru namerava predložiti nova rekrutna postava.

— Francozki cesarjevič Napoleon je zdaj, potuje na Turško, na Dunaji. Tako imenovani „rdeči princ“ menda nima družega misijona kakor da si ogleda Avstrijo, Ogersko in Turčijo — za prihodnje razmere francozke.

Česko. Iz Prage. Da se narod česki zaveda svojih državnopravnih in narodnih pravic, kaže program, ki ga je priobčil „Pokrok.“ On zahteva: ponovljenje državnega prava česke krone, — izročilo vsega postavodajstva deželnemu zboru z izjemo samo tega, kar strogo spada državnemu zboru, in pa odgovorno deželno ministerstvo v Pragi. Ako Ogri dosežejo še več, kakor dozdej imajo, bi zahtevala Česka tudi več.

Štajarsko. Iz Gradca. Od 1862. leta, ko so smeli judje k nam, se jih je dosihmal že naselilo 300.

Ogerska. Iz Pešta. Glasoviti poljski in magjarski politikarji imajo shod tukaj. Tudi Smolka, ki je nekako zginul iz politiškega odra, je imel le-sem priti. Kaj neki se bode tu skuhalo?

— Arthur Görgey, nekdanji general ogerske puntarske armade (honvedov), ki je več let v Celoven v pregnanstvu živel, je zdaj spet na Ogerskem in je oskrbnik Salamonovih grajščin.

— Hrvaška deputacija je „beli list“, ki so ga jej Magjari v „bratovski“ ljubezni izročili, napisala tako, da je zelo enak parte-listu za samostojnost hrvaško.

Srbska. Ruska vlada zarad Srbije modro ravna; radevoljno je opustila kapitulacije in ruske stanovalce na Srbskem srbskim sodnijam postavila. To djanje ima veliko pomembo za Srbijo, ker priznava popolno samostojnost knežije srbske. „In po vsem tem — piše „Reform“ — se čudijo in togotijo mnogi, da kristjanski narodi na Turškem se hvaležno in zaupljivo obračajo na Rusko.“

Kursi na Dunaji 9. junija.

5% metaliki 57 fl. 40 kr.	Ažijo srebra 114 fl. — kr.
Narodno posojilo 63 fl. 65 kr.	Cekini 5 fl. 54 kr.